

درباره ی زادگاه و زایچه ی زردشت

نوشته ی آزاد کریمی

بر اساس گاهشماری زردشتی، حضرت زردشت در ششم ماه کامران در علامت مهلکه (کومل، کاور) یعنی ۲۵ مارس به دنیا آمد.

مشتری (وهرمشته، وهرمزده، نهورهمزده، اهورامزدا) در علامت ترازو (کاردن یا کاردزن، مانگی یا ماگوس، مغ، مجوس، دسته چاقو و مشت مردوخ، دسته ترازو عدالت یا بلخه (بره آهو)، بلکه (چراغ)، چرخ، بالانس، صلیب دوار)

نمی خواستم عکس را تعبیر کنم اما:

علامت صلیب روی کلاه و همچنین سه گل در دست جناب زردشت و اژدهای خارونا یا ارخوان که نماد تابوت عهد است نشانی زادگاهش است: سرزمین برجوند-بهرام یا چکاد مریخ آتشین که کور-دیلمون (سفز کنونی کردستان ایران) است.

همانطور که می بینید، زرتشت پیامبر بر بالای اژدهای آتشین ایستاده است.

اژدها یا دراگون تلفظ لاتین کلمه "گردون" یا ارابه نقره ای آتشین ایلیا است. این ارابه مانند گردباد می چرخید و به سمت آسمان می رفت.

سه پایه یا سه گل سرخ نماد الیخاس (ایلیاس، ایلیا، الکاشه، ولخشه، الخشه، ارشته) یا سرزمین الخسائی ها یا پیروان زامیاد یا دوموزید است. مظهر تجلی زامیاد یا تموز، بره آهو است.

جشن نوروز که پنج روز پیش برگزار شد، به مناسبت رستاخیز او از دنیای زیرزمینی به زمین است. او در برمانگ یا برمک که به معنای ماه گرفتگی است طلوع می کند. برمانگ نام مستعار نرگال، برادر "الخشه یا روح ماه" است. او فرمانروای مریخ است.

کشی ها (تمدن کشتی ها، کهشتی بند ها، زنا بندها) قدیمی ترین تمدن جهان است. در متون سومری، کور-دیلمون، پایتخت کاشی ها، بهشت ایزدان آنوناکی (فرشتگان) نامیده می شود.

توضیح اینکه کشتهک یا ارشتهک به معنای رشته یا ریسمان است که از سه تار کتانی تشکیل شده است. جهان هستی بنا بر عقاید اجداد ما، در میانه ی این دو رشته قرار دارد.

همچنین کتاب مقدس درباره ی صندوق عهد (با منشاء گیاهی خارخار یا خاربوره یعنی تیگران یا بهوران یعنی ببر که آتش در آب است، لباس جناب زرتشت تجلی بوران یا ببر است که یادآور مشتری یا اهوروامزدا می باشد) آمده است که چهره ی خدا در میانه ی دو قطب این صندوق ظاهر می شد. بله! چهره ی خدا به عنوان هستی در میانه ی دو ریسمان تعبیر شده است. این دو ریسمان در فرهنگ باستانی ما به موهای آویزان کنار گوش چهره ی کائنات تعبیر شده است.

لاویان یهودی و کوچک های ازیدی این موها را دارند.

در کردی به آن هروشین یا شورینه می گفتند. در زبان ماد باستان به آن ناروشنا یا اروخنا می گفتند. الواح آشوری نام خارونا به آن داده است.

در زبان پالوی اشکانی که ادامه ی زبان مادی با زیربنای آشوری است به آن اری سینی می گویند یعنی مارسین. سین یا شین کره ی ماه است و مار تجلی حرکت و زمان است و اری سین یعنی روح ماه که باعث حرکت چرخ زمان در کره ی زمین است.

اری سین نماد همزاد، هامزا، هامسا، هاوسا است. زردشتیان هند به آن امشاسپند می گویند. یعنی همزاد سفید یا روح که یک دود سفید است و در خاکستر ماسی آخ یا مه-خاک قرار دارد. این مه که از این خاک سوخته برمی خیزد یک گردونه یا استوانه ی چرخان است که به بالا می رود. چرخندگی این مه باعث ایجاد دود می شود. این چرخندگی به شکل دو ماهی نر و ماده که در پی هم می چرخند نشان داده می شود که علامت مارس یا بهرام آتشین در اسفند قرار دارد.

پایتخت اداری و فرهنگی الخشی ها یا ارخشی ها لکسه یا لکستان در بیستون است. اما اشکوز یا سقز تا زمان مرگ خسرو پرویز ساسانی قبله گاه آنها بود.

در متون باستانی نام هفت شهر این منطقه آمده است که هر سین یا اریسین اولین آنها است.

الخسی شاملترین آیین باستانی است که ادیان کنونی: یهودی، مسیحی، مندایی، زرتشتی، ازیدی، یارسانی، بهایی و بعضا اسلام را در برمی گیرد.

اما در پایان باید اضافه کنم منگوله های هشت گانه ی لباس پیامبر زردشت نماد ایزد آنو، تجلی ماده (کراس، کراش، پوست مار) و بعد مادی هوشه تره یا ارشته دهره یا رشته دان است و آن خوشه انگور یا گوشت تن خدا به شکل یک هرم است و خدا از طریق این دو رشته ی سفید نور این ذره را فعال کرد و انفجار بزرگ روی داد و هستی از آن بوجود آمد.

آنو در هشت دره یا هشتی یا دالان یا تونل است و تجلی مکان یا جا است. نام شهر قدیم اصفهان جا(گئی) از نام او آمده است. هشت دهره، نهردهشه، زهردهشه، نهرتهشه، وهردهشه و زهردهشه همگی یکی هستند و نام زردشت از آن آمده است.

هشدهره یا زهردوشه عبارت است از مکانهای ماه در شب که دو تایی آن بر روی دروازه یا دهره هستند به معنای آغاز و پایان ماه است و دو تا هفت ی آن در دو ردیف در مقابل هم هستند و نیم کره ی ماه را تشکیل می دهند و روی هم ماه کامل را تشکیل می دهند.